

Sygn. akt IV Ka 504/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie:	SSO Adam Pietrzak SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Jolanty Siwik – Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2015 r.

sprawy **J. N.**

syna J. i W. z domu N. (...), w W. z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 15 kwietnia 2015 r. sygnatura akt VI K 790/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 504/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Bystrzycy Kłodzkiej wniósł akt oskarżenia przeciwko J. N. oskarżając go o to, że:

I. w okresie od stycznia 2012 roku do listopada 2013 roku w D., powiatu (...), województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 40.000,00 złotych przekazywanych sukcesywnie w różnych kwotach pieniężnych, poprzez wprowadzenie go w błąd co do okoliczności udzielenia mu pożyczki gotówkowej w wysokości 250.000,00 złotych pod warunkiem dokonania wpłaty kwoty 40.000,00 złotych mającej stanowić zabezpieczenie udzielenia przyszłej pożyczki oraz doprowadził do wystawienia pokwitowania mającego potwierdzać fakt udzielenia już pożyczki w kwocie 130.000,00 złotych z obowiązkiem jej spłaty w ratach miesięcznych po 1.200,00 złotych przez okres 10 lat, której to pożyczki w konsekwencji nie udzielił, czym działał na szkodę M. S.;

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk,

II. w okresie od 24 lutego do 11 marca 2014 roku w D., powiatu (...), województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził F. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.700,00 złotych poprzez wprowadzenie go w błąd co do okoliczności udzielenia mu pożyczki gotówkowej w wysokości 25.000,00 złotych pod warunkiem dokonania wpłaty kwoty 2.700,00 złotych tytułem spłaty odsetek na poczet przyszłej pożyczki, której to jednak w konsekwencji nie udzielił, czym działał na szkodę F. Z.;

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk

III. w okresie od 6 maja do 7 października 2014 roku w B., powiatu (...), województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził małżonków J. i J. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 96.100,00 złotych poprzez wprowadzenie ich w błąd pod pozorem wspólnego zakupu mieszkania we W., a tym samym udzielenia mu przez pokrzywdzonych w tym celu dwóch pożyczek gotówkowych: w dniu 6 maja 2014 roku w wysokości 88.000,00 złotych, a w dniu 6 czerwca 2014 roku w wysokości 8.100,00 złotych, z którego to zobowiązania nie zamierzał się wywiązać, czym działał na szkodę J. i J.J. (1)

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2015 roku (sygnatura akt VI K 790/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku:

I. Oskarżonego J. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt I części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk wymierzył karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. oskarżonego J. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt II części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk wymierzył karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

III. oskarżonego J. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt III części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk wymierzył karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk za zbiegające się przestępstwa oskarżonemu wymierzył karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

V. na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch).

VI. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego J. N. do naprawienia wyrządzonych przestępstwami szkód przez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonego M. S. kwoty 40.000,00 zł (czterdzieści tysięcy złotych),
- pokrzywdzonego F. Z. kwoty 2.700,00 zł (dwa tysiące złotych),
- pokrzywdzonych J. J. i J. J. (1) kwoty 96.100,00 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy sto złotych);

w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty prawomocności wyroku.

I. na podstawie art. 63§1kk na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 20 listopada 2014 roku do dnia 21 listopada 2014 roku przyjmując, że jeden dzień zatrzymania równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

II. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a to kwotę 174 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa oraz kwotę 500 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

- 1) naruszenie art. 439§1 pkt 10 kpk w zw. z art. 79§1 pkt 3 kpk przez zaniechanie reakcji organów procesowych, w kwestii poczytalności oskarżonego, pomimo iż takie wątpliwości powstały już w toku postępowania,
- 2) obrazę prawa materialnego – art. 31§1 kk, art. 31§2 kk, przez nieuwzględnienie upośledzenia umysłowego oskarżonego skutkującego wyłączeniem lub co najmniej ograniczeniem jego poczytalności,
- 3) obrazę przepisów postępowania - art. 202§1 kpk, art. 410 kpk, która to obraza mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność zbadania stanu psychicznego oskarżonego i zdolności rozpoznania przez niego znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem,

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja jest zasadna.

Treść zarzutów apelacyjnych w zestawieniu z podniesioną argumentacją nie może zostać zignorowana, skoro kondycja psychiczna oskarżonego nie pozostawała przedmiotem weryfikacji mimo istnienia ku temu podstaw.

Rację ma apelujący podnosząc, iż nie popełnia przestępstwa, kto, z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych, nie mógł w czasie czynu rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem (art.31§1 kk). Jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary (art.31§2 kk).

Oskarżony J. N. przedstawił okoliczności uzasadniające powzięcie wątpliwości co do stanu jego poczytalności (k.345-346), co skutkuje koniecznością zasięgnięcia opinii sądowo-psychiatrycznej i ustanowienia oskarżonemu obrońcy (art.79 kpk). Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego wyrażał już wolę zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy, jednakże w świetle powyższych okoliczności koniecznym jest w pierwszej kolejności ustalenie bądź wykluczenie przesłanki warunkującej zakres odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Wobec powyższego sprawa wymaga ponownego rozpoznania (art.437§2 kpk w zw. z art.439§1 pkt 10 kpk).